

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் தங்களது செளபாக்கியத்தை உருவாக்கிக் கொள்வதற்காக தந்தையிடம் வந்திருக்கின்றீர்கள். யாரிடமிருந்து அனைத்தையும் ஈஸ்வரன் சுவிகாரம் செய்கின்றாரோ அவர்களே பரம செளபாக்கியசாலிகள் ஆவர்.

கேள்வி: குழந்தைகளின் எந்த ஒரு மறதியினால் மாயை மிகவும் பலசாலியாக ஆகிவிடுகின்றது?

பதில்: உணவு சாப்பிடுகின்ற நேரத்தில் குழந்தைகள் பாபாவை மறந்து விடுகின்றனர். பாபாவிற்கு கொடுக்காத காரணத்தினால் அந்த உணவை மாயை சாப்பிட்டு விடுகின்றது. அதன் மூலம் அது பலசாலியாக ஆகிவிடுகின்றது. பிறகு குழந்தைகளுக்குத் தான் அது தொந்தரவு செய்கின்றது. இந்த சிறிய மறதியினால் மாயையிடம் தோல்வி அடைந்து விடுகின்றீர்கள். ஆகையால் தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! நினைவிலிருந்து சாப்பிடுக்கள். உன் கூடவே சாப்பிடுவேன் என்று உறுதியான உறுதி மொழி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நினைவு செய்கின்ற பொழுது தான் அவர் மகிழ்ச்சி அடைவார்.

பாட்டு: இன்று இல்லா விட்டாலும் நாளை இந்த மேகம் கலைந்து விடும்

ஓம்சாந்தி: நமது தூர்பாக்கியத்தின் காலம் மாறி இப்பொழுது சதா காலத்திற்கான செளபாக்கிய நாள் வந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை குழந்தைகள் உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். வரிசைக்கிரமமான முயற்சியின் படி பாக்கியத்தை மாற்றிக் கொண்டே இருக்கின்றீர்கள். பள்ளியிலும் பாக்கியம் மாறிக் கொண்டே இருக்கும் அதாவது உயர்ந்த நிலை அடைந்து கொண்டே செல்வர். இப்பொழுது இந்த இருள் முடியப் போகின்றது என்பதை நீங்கள் நல்ல முறையில் உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். இப்பொழுது பாக்கியம் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றது. ஞான மழை பொழிந்து கொண்டே இருக்கின்றது. தூர்பாக்கியத்திலிருந்து நாம் செளபாக்கியசாலிகளாக ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றோம் அதாவது சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆகிக் கொண்டு இருக்கின்றோம் என்பதை புத்திசாலி குழந்தைகள் புரிந்திருக்கின்றனர். வரிசைக்கிரமமான முயற்சியின் படி நாம் தங்களது தூர்பாக்கியத்தை செளபாக்கியமாக உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுது இரவிலிருந்து பகலாக ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றது. குழந்தைகளாகிய உங்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் இது தெரியாது. பாபா குப்தமாக இருக்கின்றார் எனில் அவரது விஷயங்களும் குப்தமாக இருக்கின்றது. எனிய இராஜ்யோகம் மற்றும் எனிய ஞான விஷயங்களை சாஸ்திரங்களில் மனிதர்கள் எழுதியிருக்கலாம். ஆனால் யார் எழுதினாரோ அவர் இறந்து விட்டார். மற்றபடி அதனைப் பாடிக்கக் கூடியவர்கள் எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் ஞானமில்லாதவர்களாக இருக்கின்றனர். எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கின்றது! நீங்களும் கூட வரிசைக்கிரமமான முயற்சியின் படி புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். அனைவரும் ஒன்று போல் முயற்சி செய்வது கிடையாது. தூர்பாக்கியம் என்று எதனைக் கூறுகின்றோம்? செளபாக்கியம் என்று எதனைக் கூறுகின்றோம்? என்பதை பிராமணர் களாகிய நீங்கள் மட்டுமே அறிந்திருக்கின்றீர்கள். மற்றவர்கள் அனைவரும் ஆழந்த இருளில் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்குப் புரிய வைத்து விழிப்படையைச் செய்ய வேண்டும். செளபாக்கியசாலிகள் என்று கூறப்படு பவர்கள் சூரியவெங்கதைச் சார்ந்தவர்கள், 16 கலைகள் நிறைந்தவர்கள் அவர்களே. நாம் தந்தையிடமிருந்து சொர்க்கத்திற்கான செளபாக்கியத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம். அந்த தந்தை தான் சொர்க்கத்தை படைக்கக் கூடியவராக இருக்கின்றார். ஆங்கிலம் அறிந்தவர்களுக்கும் நீங்கள் புரிய வைக்க முடியும் - நாம் சொர்க்கத்தை உருவாக்கும் தந்தையிடமிருந்து (Heavely God Father) மூலமாக சொர்க்கத்தின் செளபாக்கியத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம். சொர்க்கத்தில் சுகமும், நரகத்தில் துக்கமும் இருக்கின்றது. கோல்டன் காலம் என்றால் சுத்யகத்தின் சுகம், இரும்பு காலம் என்றால் கலியுகத்தின் துக்கமாகும். முற்றிலும் எனிய விசயமாகும். நாம் இப்பொழுது முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஆங்கிலேயர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் அதிகம் வருவார்கள். நாம் இப்பொழுது ஒரே ஒரு சொர்க்கத்தை ஸ்தாபிக்கும் தந்தையை நினைவு செய்கின்றோம் என்று கூறுங்கள். ஏனெனில் மரணம் எதிரிலேயே இருக்கின்றது. நீங்கள் என்னிடத்தில் வர வேண்டும் என்று தந்தை கூறுகின்றார். தீர்த்தந்களுக்குச் செல்கின்றீர்கள் அல்லவா! பெளத்தர்களுக்கென்று தீர்த்த ஸ்தானம் இருக்கின்றது, கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இருக்கின்றது. ஒவ்வொருவரின் வழக்கங்களும் தனித்தனியானதாக இருக்கின்றது. நம்முடையது புத்தியோகத்திற்கான விசயமாகும். எங்கிருந்து நடிப்பதற்காக வந்தோமோ அங்கு திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். அவர் சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்யக் கூடிய தந்தையாக இருக்கின்றார். நான் உங்களுக்கு உண்மையான வழியைக் கூறுகின்றேன் என்று அவர் நமக்கு கூறியிருக்கின்றார். இறை தந்தையை நினைவு செய்தால் கடைசி நிலை நல்ல நிலையாக ஆகி விடும். யாராவது நோப்பாப்பட்டிருந்தால் அவரிடத்தில் அனைவரும் சென்று ‘ராமா’ என்று கூறச் சொல்வர். வங்காளத்தில் யாராவது இருக்கும்

25.12.2009

தருணத்தில் இருந்தால் கங்கைக்கு அழைத்துச் செல்வார். பிறகு ‘ஹரி ஹரி’ என்று கூறச் சொல்வார். அப்பொழுது ஹரியிடத்தில் சென்று விடுவீர்கள். ஆனால் யாரும் செல்வது கிடையாது. இராம் ராம் என்று அல்லது ஹரி ஹரி என்று கூறச் சொல்லி சுத்யுகத்தில் கூறுமாட்டார்கள். துவாபர யுகத்திலிருந்து பிறகு இந்த பக்தி மார்க்கம் ஆரம்பமாகின்றது. சுத்யுகத்தில் பகவானையோ அல்லது குருவையோ நினைப்பார் என்பது கிடையாது. அங்கு தனது ஆக்மாவை மட்டுமே நினைவு செய்யப்படுகின்றது. நான் ஆத்மா ஒரு சர்த்தை விட்டு விட்டு மற்றொன்றை எடுப்பேன். தனது ராஜ்ஜியத்தின் நினைவும் இருக்கும். நாம் ராஜ்ஜிய குடும்பத்தில் பிறப்பெடுப்போம் என்று நினைப்பார். இவையனைத்திலும் உறுதியான நம்பிக்கை இருக்கின்றது. ராஜ்ஜியம் அடைந்தே ஆக வேண்டும் அல்லவா! மற்றபடி யாரை நினைத்து என்ன செய்ய? தானம் புண்ணியம் செய்ய? தானம், புண்ணியம் அடைகின்ற அளவிற்கு எந்த ஏழை களும் அங்கு இருக்க மாட்டார்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் வழக்கங்கள் தனிப்பட்டது, ஞான மார்க்கத்தின் வழக்கங்கள் தனிப்பட்டதாகும். இப்பொழுது தந்தையிடத்தில் அனைத்தும் கொடுத்து விட்டு 21 பிறவி களுக்கான ஆஸ்தி அடைந்து விட்டோம். அவ்வளவு தான், பிறகு தானம், புண்ணியம் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. ஈஸ்வரிய தந்தையிடத்தில் நாம் அனைத்தையும் கொடுத்து விடுகின்றோம். ஈஸ்வரனே சுவீகாரம் (ஏற்றுக் கொள்ளுதல்) செய்கின்றார். சுவீகாரம் செய்யவில்லை எனில் பிறகு எப்படி கொடுப்பது? சுவீகாரம் செய்யவில்லையெனில் அதுவும் தூர்பாக்கியாகும். சுவீகாரம் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது, அப்பொழுது தான் அதன் மீதிருக்கும் பற்றுதல்கள் நீங்கும். இந்த ரகசியத்தையும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றார்கள். அவசியமே இல்லையெனில் ஏன் சுவீகாரம் செய்ய வேண்டும்? இங்கு எதையும் சேர்த்து வைக்கக் கூடாது. இங்கிருக்கும் பற்றுதல்களை நீக்கி விட வேண்டும்.

வெளியில் எங்காவது செல்கின்றீர்கள் எனில் தன்னை மிகவும் லேசாக உணருங்கள் என்று பாபா புரிய வைத்திருக்கின்றார். நாம் தந்தையின் குழந்தைகளாக இருக்கின்றோம், நாம் ஆத்மாக்கள் ராக்கெட்டை விட வேகமானவர்கள். இவ்வாறு ஆத்ம அபிமானியாகி நடக்கின்ற பொழுது ஒருபொழுதும் களைப்படைய மாட்டார்கள். தேக உனர்வு வராது. கால்கள் நடக்காதது போன்று இருக்கும். நாம் பறந்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஆத்ம அபிமானியாக ஆகி நீங்கள் எங்கு வேண்டுமென்றாலும் செல்லுங்கள். முன்பு மனிதர்கள் தீர்த்த யாத்திரைகளுக்கு நடந்தே சென்றனர். அந்த நேரத்தில் மனிதர்களின் புத்தி தமோ பிரதானமாக கிடையாது. மிகவும் சிர்த்தையுடன் சென்றனர். களைப்படையாமல் இருந்தனர். பாபாவை நினைவு செய்வதன் மூலம் உதவி கிடைக்குமல்லவா! அது கல்வினால் செய்யப்பட்ட மூர்த்தியாக இருக்கலாம், ஆனால் பாபா அந்த நேரத்தில் அல்பகாலத்திற்காக மன ஆசைகளை நிறைவேற்றி விடுகின்றார். அந்த நேரத்தில் ரஜோ பிரதான நினைவு இருந்தது. ஆக அதன் மூலமும் பலம் கிடைத்தது, களைப்படு ஏற்படாமல் இருந்தது. இப்பொழுது பெரிய மனிதர்களும் களைப்படைந்து விடுகின்றனர். ஏழைகள் அதிக தீர்த்த யாத்திரைகளுக்குச் செல்கின்றனர். செல்வந்தர்கள் மிகவும் பக்டாக குதிரை போன்றவற்றில் செல்கின்றனர். அந்த ஏழைகள் நடந்து சென்று விடுகின்றனர். பாவனைக்கான பலன் எந்த அளவிற்கு ஏழைகளுக்கு கிடைக்கின்றதோ அந்த அளவிற்கு செல்வந்தர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. இந்த நேரத்திலும் பாபா ஏழைப்பங்காளனாக இருக்கின்றார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். பிறகு ஏன் குழப்பமடைகின்றீர்கள்? ஏன் மறந்து விடுகின்றீர்கள்? நீங்கள் எந்த கஷ்டமும் பட வேண்டாம் என்று பாபா கூறுகின்றார். ஒரு நாயகனை மட்டும் நினைவு செய்தால் போதும். நீங்களும் நாயகிகளாக இருக்கின்றீர்கள் எனில் நாயகனை நினைவு செய்ய வேண்டும். அந்த நாயகனுக்கு உணவு படைக்காமல் சாப்பிடுவது வெட்கமாக இல்லையா? அவர் நாயகனாகவும் இருக்கின்றார், தந்தையாகவும் இருக்கின்றார். நீங்கள் எனக்கு படைக்க மாட்டார்கள், நான் தான் உங்களுக்கு படைக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். பாபா யுக்திகள் கூறுவதைப் பாருங்கள்! தந்தை மற்றும் நாயகனை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றீர்கள் அல்லவா! யார் உங்களுக்கு படைக்கின்றாரோ அவருக்கு முதலில் படைக்க வேண்டும். எனக்கு போக வைத்து எனது நினைவிலேவே சாப்பிடுங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். இதில் தான் அதிக முயற்சி இருக்கின்றது. பாபா அடிக்கடி புரிய வைக்கின்றார். பாபாவை கண்டிப்பாக நினைவு செய்ய வேண்டும். பாபாவும் சுயம் அடிக்கடி முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றார். குமாரிகளாகிய உங்களுக்கு மிகவும் எளிதாகும். நீங்கள் ஏனியில் ஏறவே யில்லை. கன்னிகைகளுக்கு நாயகனுடன் நிச்சயதார்த்தம் ஏற்படத்தான் செய்கின்றது. ஆக அப்படிப்பட்ட நாயகனை நினைவு செய்து விட்டு உணவு சாப்பிட வேண்டும். நாம் அவரை நினைவு செய்கின்ற பொழுது அவர் நம்மிடத்தில் வந்து விடுகின்றார். நினைவு செய்கின்ற பொழுது மனத்தை (வாசனையை) எடுத்துக் கொள்வார். ஆக இப்படிப்பட்ட உரையாடல்களை பாபாவிடத்தில் செய்ய வேண்டும். இரவு முழித்திருப்பதன் மூலமாகவே உங்களுக்கு இந்த பயிற்சி ஏற்படும். பயிற்சி ஏற்பட்டு விட்டால் பிறகு பகலிலும் நினைவு இருக்கும். சமைக்கின்ற பொழுதும் நினைவு செய்ய வேண்டும். நாயகனிடத்தில்

உங்களுக்கு நிச்சயதார்த்தம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. உன்னுடனேயே சாப்பிடுவேன் என்ற உறுதிமொழி உறுதியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நினைவு செய்கின்ற பொழுது தான் அவர் சாப்பிடுவார் அல்லவா! அவர் வாசனையை மட்டுமே எடுத்துக் கொள்வார். ஏனெனில் அவருக்கென்று தனியான சீர்ம் கிடையாது. குமாரிகளுக்கு மிகவும் எளிதாகும். அவர்களுக்கு அதிகமான வசதிகள் (Facilities) இருக்கின்றன. சிவபொபா என்ற நமது அழகான நாயகன் எவ்வளவு இனிமையானவராக இருக்கின்றார்! அரை கல்பமாக உன்னை நினைவு செய்தேன், இப்பொழுது நீங்கள் வந்து சந்தித்துள்ளீர்கள். நான் எதைச் சாப்பிடுகின்றேனோ, அதனை நீங்களும் சாப்பிடுங்கள். ஒருமுறை நினைவு செய்து விட்டு பிறகு நீங்களே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருத்தல் என்று இருந்து விடக்கூடாது. அவருக்கு பறிமாற மறந்து விடுங்கள் என்று இருக்கக் கூடாது. அவரை மறந்து விட்டால் அவருக்கு கிடைக்காது. பலவற்றை சாப்பிடுகின்றீர்கள், வென் பொங்கல் (கிச்சடி), மாம்பழம், இனிப்பு சாப்பிடுகின்றீர்கள் சாப்பிட ஆரம்பிக்கும் பொழுது மட்டும் நினைவு செய்து விடுவது என்று இருந்தால் மற்றவைகளை அவர் எப்படி சாப்பிடுவார்? நாயகன் சாப்பிடவில்லையெனில் இடையில் மாயை சாப்பிட்டு விடும், அவரை சாப்பிட விடாது. மாயை சாப்பிட்டு விட்டு அது பலசாலியாக ஆவதை நான் பார்க்கின்றேன். மேலும் உங்களை தோல்வி அடையச் செய்து கொண்டே இருக்கின்றது. பாபா அனைத்து யுக்திகளையும் கூறிக் கொண்டேயிருக்கின்றார். பாபாவை நினைவு செய்தால் தந்தை அல்லது நாயகன் மிகவும் திருப்தி மகிழ்ச்சியடைவார். பாபா உன் கூடவே அமருவேன், உன் கூடவே சாப்பிடுவேன் என்று கூறுகின்றீர்கள். நான் உங்கள் நினைவிலேயே சாப்பிடுகின்றேன். நீங்கள் வாசனையை எடுத்துக் கொள்கின்றீர்கள் என்பதை ஞானத்தின் மூலம் அறிந்திருக்கின்றோம். இது கடனாக எடுக்கப்பட்ட சர்மாகும். நினைவு செய்கின்ற பொழுது அவர் வருகின்றார். அனைவற்றிற்கும் ஆதாரம் உங்களது நினைவில் இருக்கின்றது இதுவே ‘யோகா’ என்று கூறப்படுகின்றது. யோகாவில்தான் கடின உழைப்பு இருக்கின்றது. சந்தியாசிகள் ஒருபொழுதும் இவ்வாறு கூறுமாட்டார்கள். நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமெனில் பாபாவின் புரீமத்தை குறிப்பெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். முழு முயற்சி செய்யுங்கள். பாபா தன்னுடைய அனுபவத்தை கூறுகின்றார் - நான் என்ன காரியம் செய்கின்றேனோ அவ்வாறு நீங்களும் செய்யுங்கள் என்று கூறுகின்றார். அது போன்ற கர்மத்தையே நான் உங்களுக்கு கற்பிக்கின்றேன். பாபா கர்மம் செய்ய வேண்டியதில்லை. சத்யுகத்தில் கர்ம கணக்குகள் ஏற்படுவது கிடையாது. பாபா மிகவும் எளிய விசயங்களையே கூறுகின்றார். உன் கூடவே அமருவேன், கேட்பேன், உன் கூடவே சாப்பிடுவேன்..... இது உங்களுக்கான புகழ் ஆகும். நாயகன் ரூபத்திலோ அல்லது தந்தையின் ரூபத்திலோ நினைவு செய்யுங்கள். ஞானச் சிந்தனை செய்து ஞானக் கருத்துக்களை எடுக்கின்றனர் என்று பாடப்பட்டிருக்கின்றது அல்லவா! இந்த பயிற்சியின் மூலம் விகர்மங்களும் விநாசம் ஆகும், ஆரோக்கியமாகவும் இருப்பீர்கள். யார் முயற்சி செய்கின்றார்களோ அவர்களுக்குத் தான் பலன் கிடைக்கும். யார் செய்யவில்லையோ அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. உலகில் உள்ள அனைவரும் சொர்க்கத்திற்கு எஜுமானர்களாக ஆக முடியாது. இதற்கும் கணக்கு வழக்கு இருக்கின்றது.

பாபா மிகவும் நல்ல முறையில் புரிய வைக்கின்றார். நாம் யாத்திரையில் சென்று கொண்டிருக்கின்றோம் என்று பாட்டில் கேட்டீர்கள். யாத்திரையின் பொழுது உணவு போன்றவற்றை சாப்பிட்டு ஆக வேண்டி பிரிக்கின்றது. நாயகி நாயகனுடன், குழந்தை தந்தையுடன் சாப்பிடுவர். இங்கும் அவ்வாறே இருக்கின்றது. உங்களுக்கு நாயகனின் மீது எந்த அளவிற்கு ஈடுபாடு இருக்கின்றதோ அந்த அளவிற்கு குஷியின் அளவு அதிகரிக்கும். நிச்சய புத்தி உள்ளவர்கள் வெற்றி அடைந்து கொண்டே செல்வார்கள். யோகா என்றால் ஓட்டமாகும். இது புத்திக்கான ஓட்டம் ஆகும். நாம் மாணவர்களாக இருக்கின்றோம். ஆசிரியர் நமக்க ஓடுவதற்கு கற்பிக்கின்றார். பகல் நேரங்களில் செயல்கள் மட்டுமே செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்காதீர்கள் என்று தந்தை கூறுகின்றார். ஆமையைப் போன்று கர்மங்கள் செய்த பின்பு நினைவில் அமர்ந்து விடுவார்கள். குளவி முழு நாளும் பூ பூ என்று செய்து கொண்டே இருக்கும். பிறகு சில குளவி கள் பறந்து விடுகின்றன, சில இறந்து விடுகின்றன. அது ஒரு உதாரணமாகும். இங்கு நீங்கள் பூ பூ என்று கூறி தனக்குச் சமமாக ஆக்குகின்றீர்கள். அதில் சிலருக்கு அதிகமான அண்பு இருக்கின்றது. சிலர் முன்னேறி விடுகின்றனர், சிலர் அரைகுறையாக இருந்து விடுகின்றனர், சிலர் ஓடி விடுகின்றனர், மீண்டும் சென்று புழுவாக ஆகி விடுகின்றனர். ஆக இங்கு பூ பூ செய்வது மிகவும் எளிதாகும். மனிதனிலிருந்து தேவதையாக ஆக்கி..... இப்பொழுது நாம் யோகத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம். தேவதை ஆகக் கூடிய முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். இதே ஞானம் தான் கீதையில் இருந்தது. அவர் மனிதனிலிருந்து தேவதையாக ஆக்கி சென்றிருந்தார். சத்யுகத்தில் அனைவரும் தேவதைகளாக இருந்தனர். கண்டிப்பாக அவர் சங்கமயகத்தில் வந்து தான் தேவதைகளாக ஆக்கியிருப்பார். அங்கு தேவதைகளாக ஆகக் கூடிய யோகா கற்றுக்கப்பட மாட்டாது. சத்யுகத்தின் ஆரம்பத்தில்

25.12.2009

தேவி தேவதா தர்மம் இருந்தது. கலியுக இறுதியில் அசர் தர்மம் இருக்கின்றது. இந்த விசயங்கள் கீதையில் மட்டுமே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. மனிதனிலிருந்து தேவதைகளாக ஆக்குவதற்கு தாமதம் ஏற்படுவது கிடையாது. ஏனெனில் இலட்சியத்தை கூறி விடுகின்றார். அங்கு முழு உலகமும் ஒன்றே தர்மத்தில் இருக்கும். உலகம் முழுவதுமாக இருக்கும். கீனா, ஜோப்பிய நாடு இருக்காது என்று கிடையாது இருக்கும். ஆனால் அங்கு மனிதர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். தேவதா தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டுமே இருப்பார். மற்ற தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள். இப்பொழுது கலியுகமாக இருக்கின்றது. நாம் பகவானின் மூலமாக மனிதனிலிருந்து தேவதைகளாக ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றோம். நீங்கள் 21 பிறவிகளுக்கு சுதா சுகமானவர்களாக இருப்போர்கள் என்று தந்தை கூறுகின்றார். இதில் கஷ்டப் படுவதற்கான எந்த விசயமும் கிடையாது. பக்தி மார்க்கத்தில் பகவானிடத்தில் செல்வதற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டதோம். நீர்வாண்தாமம் சென்றதாக கூறுகின்றனரே தவிர பகவானிடம் சென்றனர் என்று ஒரு பொழுதும் கூறுவது கிடையாது. சொர்க்கத்திற்குச் சென்றதாக கூறுவர். ஒருவர் சென்றதும் சொர்க்கம் உருவாகி விடாது. அனைவரும் செல்ல வேண்டும். பகவான் காலனுக்கெல்லாம் காலனாக இருக்கின்றார் என்று கீதையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கொசுக் கூட்டங்களைப் போன்று அனைவரையும் திரும்பி அழைத்துச் செல்வார். சக்கரம் திரும்பி சுற்ற வேண்டும் என்று புத்தியும் கூறுகின்றது. ஆக முதன் முதலில் கண்டிப்பாக சுத்யுக தேவி தேவதா தர்மம் திரும்பவும் வரும். பிறகு மற்ற தர்மங்கள் திரும்பி வரும். பாபா எவ்வளவு எனிமையாகப் புரிய வைக்கின்றார் - மன்மனாபவ. அவ்வளவு தான். 5 ஆயிரம் ஆண்டிற்கு முன்பும் கீதையின் பகவான் கூறியிருந்தார் - செல்லமான குழந்தைகளே! ஒருவேளை கிருஷ்ணர் கூறியிருந்தார் எனில் மற்ற தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்கள் கேட்க முடியாது. பகவான் என்று கூறுகின்ற பொழுது இறை தந்தை சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்கின்றார், அதில் நாம் சென்று சக்கரவர்த்திகளாக ஆவோம் என்று தோன்றும். இதில் எந்த செலவிற்கான விசயமும் கிடையாது. சிருஷ்டியின் முதல், இடை, கடையை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஞானக்கடலை கடைய (விசார் சாகர் மந்தன்) வேண்டும். காரியங்கள் செய்தாலும் இரவு பகல் இப்படிப்பட்ட முயற்சி செய்து கொண்டே இருங்கள். ஞானக் கடலை கடைய வில்லையெனில் அல்லது தந்தையை நினைவு செய்யாமல் காரியங்கள் மட்டுமே செய்து கொண்டிருந்தால் இரவிலும் கூட அதே எண்ணங்கள் தான் வந்து கொண்டிருக்கும். கட்டிடம் கட்டுபவர்களுக்கு கட்டிடத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகளே வரும். ஞானக்கடலை கடையக் கூடிய பொறுப்பு இவரிடத்தில் இருக்கின்றது. இருப்பினும் கலசத்தை வெட்சுமியிடம் கொடுத்திருக்கின்றேன் என்று கூறுகின்றார், நீங்கள் வெட்சுமி ஆகின்றீர்கள் அல்லவா! நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகை குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) ஸ்ரீமத்தை குறிப்பெடுத்துக் கொண்டு முயற்சி செய்ய வேண்டும். பாபா எந்த காரியங்களை செய்து காண்பித்தாரோ அதனையே செய்ய வேண்டும். ஞானக் கடலை கடையாக குறுத்துக்களை எடுக்க வேண்டும்.
- 2) நான் பாபாவின் நினைவிலேயே உணவு சாப்பிடுவேன் என்று தனக்குத் தானே உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உன் கூடவே அமருவேன், உன் கூடவே சாப்பிடுவேன் இந்த உறுதிமொழியை உறுதியாக கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

வரதானம்: பலனை (சித்தி) சவீகாரம் செய்வதற்குப் பதிலாக பலனிற்கான நடைமுறை (**Practical Proof**)

நிருபணம் காண்பிக்கக் கூடிய சக்திஶாலி ஆத்மா ஆகுக!

இப்பொழுது உங்கள் அனைவருக்கும் சித்தியின் பலன் (நினைத்தது நடப்பது) என்பது கண் கூடாக தென்படும். நின்று போன எந்த காரியத்திற்கும் உங்களது திருஷ்டியின் மூலம், சகயோகத்தின் மூலம் சகஜமாகவே தீர்வு கிடைத்து விடும். ஆம், இது நடந்து விடும் என்று பலனிற்கான ரூபத்தில் நீங்கள் கூறமாட்டீர்கள். ஆனால் உங்களது கட்டளைகள் தானாகவே பலனை பிராப்தியாக ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும். அப்பொழுது தான் சீக்கிரமாக பிரஜைகள் உருவாவர், அனைத்துப் பக்கங்களிலிருந்தும் நீங்கி உங்கள் பக்கம் வருவார். இப்படிப்பட்ட பலனிற்கான நடிப்பு இப்பொழுது நடைபெறும். ஆனால் முதலில் அந்த அளவிற்கு சக்திஶாலிகளாக ஆகுங்கள், அதாவது பலனை சவீகாரம் செய்யாதீர்கள், அப்பொழுது தான் பிரத்தசதா (பாபாவை வெளிப்படுத்துதல்) ஏற்படும். கலோகள்: அவ்யக்த நிலையில் நிலைத்திருந்து சந்திப்பு செய்தால் வரதானங்களின் களஞ்சியம் திறந்து விடும்.